

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo) un *Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL* (pārstāves — M. Polo Carreño un M.. Granada Carpenter, abogadas)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 15. decembra spriedumu lietā T-188/10 DTL/ITSB — *Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales* ("Solaria"), ar ko Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2010. gada 17. februāra lēmumu lietā R 767/2009-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, SL* un *DTL Corporación, SL*

Rezolutīvā daļa:

1. izbeigt tiesvedību lietā par apelācijas sūdzību daļā attiecībā uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 37. klasē pārskatītā un grozītā 1957. gada 15. jūnija Nicas nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām izpratnē;
2. noraidīt apelācijas sūdzību daļā attiecībā uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 42. klasē minētā Nicas nolīguma izpratnē;
3. DTL Corporación SL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 130, 30.4.2011.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 24. novembrī iesniedza *Verwaltungsgericht Karlsruhe* (Vācija) — *Philipp Seeberger/Studentenwerk Heidelberg*

(Lieta C-585/11)

(2012/C 49/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītājs: *Philipp Seeberger*

Atbildētājs: *Studentenwerk Heidelberg*

Prejudiciālais jautājums

Vai Savienības tiesībām pretrunā ir tādi valsts tiesību akti, kas aizliedz atbalsta izglītībai piešķiršanu studijām citā dalībvalstī,

pamatojoties vienīgi uz to, ka studenta, kurš izmanto tiesības brīvi pārvietoties, pastāvīgā dzīvesvieta, sākot studijas, vismaz trīs gadus nav bijusi viņa izcelsmes dalībvalstī? (¹)

(¹) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 20. un 21. panta interpretācija — Savienības pilsonība un brīva pārvietošanās.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. novembrī iesniedza *Korkein hallinto-oikeus* (Somija) — *Anssi Ketelä*

(Lieta C-592/11)

(2012/C 49/25)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Anssi Ketelä*

Otrs lietas dalībnieks: *Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus*

Prejudiciālie jautājumi

1. Kā ir jāinterpretē Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 (¹) 22. panta 1. punkta a) apakšpunkts ("dibina lauku saimniecību pirmo reizi kā saimniecības vadītāji") un Komisijas Regulas (EK) Nr. 1974/2006 (²) 13. panta 4. un 6. punkts, ja daļa no sabiedrības darbības ir lauksaimnieciska darbība? Vai, pārbaudot, vai persona pirmo reizi ir nodibinājusi lauku saimniecību kā saimniecības vadītāja, iepriekšējās darbības izvērtēšana ir jābalsta uz to, ka attiecīgajai personai, ievērojot tās dalību, bija dominējoša ietekme sabiedrībā, vai uz to, cik lieli bija tās ienākumi no lauksaimniecības, vai arī uz to, vai tās darbību sabiedrībā var identificēt kā funkcionāli un ekonomiski autonomas ražošanas vienības vadīšanu? Vai saimniecības vadīšana ir jāizvērtē kopumā un vai papildus jau minētajiem apstākļiem turklāt ir jāņem vērā personas statuss sabiedrībā, kā arī jautājums, vai viņa faktiski uzņemas uzņēmējdarbības risku?
2. Vai saimniecības vadīšana, izvērtējot jautājumu, vai iepriekšējai darbībai ir nozīme atbalsta piešķiršanā citai darbībai, ir jāinterpretē vienādi attiecībā uz iepriekšējo darbību un attiecībā uz darbību, kurai tiek prasīts atbalsts? Vai darbības uzsākšanas atbalsta jaunajiem lauksaimniekiem Padomes regulas 22. panta izpratnē atteikums prasa, lai šī iepriekšējā darbība atbilstoši spēkā esošajām tiesību normām principā būtu varējusi pretendēt uz atbalstu?

3. Vai Komisijas regulas 13. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka 1. jautājumā minētie kritēriji, atbilstoši kuriem persona ir uzskatāma par saimniecības vadītāju, kas dibina lauku saimniecību, var tikt precizēti vai precīzāk definēti valsts tiesībās, vai arī šis noteikums dod tiesības tikai definēt darbības uzsākšanas brīdi?

(¹) Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (OV L 277, 1. lpp.).

(²) Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1974/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (OV L 368, 15. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 1. decembrī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) — TVI Televisão Independente SA/Fazenda Pública

(Lieta C-618/11)

(2012/C 49/26)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: TVI Televisão Independente SA

Atbildētāja: Fazenda Pública

Prejudiciālie jautājumi

- Vai CIVA [Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado] 16. panta 1. punkts atbilstoši pārsūdzētajā spriedumā sniegtajai interpretācijai (no kura izriet, ka *nodeva par komercireklāmu publisku demonstrēšanu* ir cieši saistīta ar reklāmas pakalpojumu sniegšanu un tādējādi tā būtu jāiekļauj sniegto pakalpojumu nodokļa bāzē PVN mērķiem) ir saderīgs ar Direktīvas 77/388/EK (¹) 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā (tagad — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK (²) 73. pants) paredzētajiem noteikumiem, it īpaši, jēdzienam “atlīdzība, kuru pakalpojumu sniedzējs par šiem darījumiem ir saņēmis vai saņems”?
- Vai CIVA 16. panta 6. punkta c) apakšpunkts atbilstoši pārsūdzētajā spriedumā sniegtajai interpretācijai (ka *nodeva par komercireklāmu publisku demonstrēšanu* nav uzskatāma par summu, kas samaksāta pakalpojumu saņēmēja vārdā un interesēs, lai gan tā ir iegrāmatota trešās personas pagaidu kontos un to tiek paredzēts samaksāt valsts iestādēm, līdz ar to tā netiek izslēgta no nodokļu bāzes PVN mērķiem) ir saderīgs ar Direktīvas 77/388/EK 11. panta A daļas 3. punkta c) apakšpunktā (tagad — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK 79. panta c) punkts) paredzēto

noteikumu, īpaši jēdzienu “summas, ko nodokļa maksātājs saņēmis no pircēja kā tādu izmaksu atmaksāšanu, kuras veiktas pircēja vārdā un interesēs un kuras iegrāmatotas šā nodokļa maksātāja pagaidu kontā”?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par aprozijuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

(²) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 30. novembrī iesniedza Tribunal du travail de Bruxelles (Beļģija) — Patricia Dumont de Chassart/Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Lieta C-619/11)

(2012/C 49/27)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Patricia Dumont de Chassart

Atbildētājs: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (¹), 79. panta 1. punktu, ja to interpretē tādējādi, ka tas ļauj tikai attiecībā uz mirušo vecāku piemērot 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, 72. pantā paredzētos apdrošināšanas, nodarbinātības vai pašnodarbinātības laikposmu pielīdzināšanas noteikumus, kā rezultātā ar 1939. gada 19. decembra Konsolidēto likumu par ģimenes pabalstiem 56.a panta 1. punktu pārdzīvojušajam vecākam — neatkarīgi no viņa pilsonības, ja vien viņš ir kādas dalībvalsts pilsonis vai uz viņu attiecas 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā piemērojamība personām —, kurš ir sniedzis pakalpojumus citā Eiropas Savienības dalībvalstī divpadsmit mēnešu laikposmā, par ko ir runa 1939. gada 19. decembra Konsolidēto likumu par ģimenes pabalstiem 56.a panta 1. punktā, līdz ar to tiek liegta iespēja sniegt pierādījumu, ka viņš atbilst nosacījumam, saskaņā ar kuru, būdams pabalsta saņēmējs 1939. gada 19. decembra Konsolidēto likumu par ģimenes pabalstiem 51. panta 3. punkta 1. apakšpunkta izpratnē, viņš būtu varējis pretendēt uz sešiem vienotas likmes